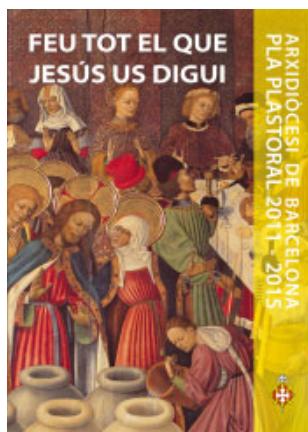

PARAULA I VIDA

Un pla per als propers quatre anys

El passat 25 de setembre, en una eucaristia celebrada a la basílica de la Sagrada Família, es va fer una avaluació de l'aplicació del Pla Pastoral de l'arquebisbat de Barcelona dels últims anys i una presentació del nou Pla Pastoral per als propers quatre anys. Aquest nou Pla Pastoral, com l'anterior, té una finalitat eminentment evangelitzadora amb tres objectius prioritaris. Amb l'eucaristia de la Sagrada Família vàrem posar en mans del Senyor el treball que ens proposem fer de manera preferent durant aquests propers cursos per tal de «fer tot el que Jesús ens digui».

Tots recordem com la intercessió de Maria obtingué del seu Fill el primer dels seus miracles. Confiant en la intercessió de la Mare de Déu hem posat aquestes paraules seves: «Feu tot el que Jesús us digui» com a títol del nou Pla i de la carta pastoral que en presenta el contingut.

Coberta del Pla Pastoral de la nostra arxidiòcesi

El Pla Pastoral pretén que la nostra Església de Barcelona sigui més i més evangelitzadora. Aquesta és la missió de l'Església una i única de Crist, estesa d'Orient a Occident. El treball d'evangelització per part de totes les realitats diocesanes ens uneix al treball que està realitzant la comunió de les Esglésies diocesanes, presidides pel bisbe de Roma i successor de Pere.

El nostre treball aplicant el Pla Pastoral i en especial el seu primer objectiu —que ens demana «anunciar Jesucrist als qui no el coneixen»— estarà en sintonia amb la preparació del Sínode dels Bisbes, que es reunirà a Roma l'octubre de l'any vinent per estudiar el tema: «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana.»

Barcelona, d'altra banda, serà la seu durant els propers mesos de dues iniciatives molt relacionades amb la proposició de l'Evangelí als homes i les dones d'avui: la realització de l'anomenada *Missió Metròpolis*, que es durà a terme de forma simultània a dotze grans ciutats d'Europa durant la Quaresma del proper any, i la presentació al nostre país del projecte conegut com *l'Atri dels Gentils*, proposat pel Sant Pare, que vol promoure el diàleg entre la fe i la cultura i entre creients i no-creients. Ambdues iniciatives s'inscriuen en l'esforç evangelitzador de l'Església.

També en el context de l'evangelització, en les consultes fetes a la diòcesi per redactar el nou Pla, s'ha coincidit en la importància d'adoptar com un objectiu el treball de les comunitats parroquials en la iniciació cristiana. Per això «la pastoral de la iniciació cristiana» és el segon dels objectius. Tot comença en la vida cristiana amb els sagraments del baptisme, la confirmació i l'eucaristia. Es tracta de millorar l'acolliment de les persones i la preparació i celebració d'aquests sagraments.

Un objectiu de l'anterior Pla Pastoral era créixer en la solidaritat davant la crisi econòmica. Aquest objectiu s'ha aconseguit, però malgrat haver augmentat les iniciatives d'ajut als qui pateixen més greument les conseqüències de la crisi econòmica, aquesta dissortadament encara persisteix. Per això, totes les persones i institucions consultades han coincidit que aquest objectiu calia que continués en el nou Pla Pastoral. I d'aquesta manera, el tercer objectiu ha quedat formulat com «la solidaritat, expressió del nostre amor i de la nostra fe».

Si bé el nou Pla Pastoral assenyalava aquests tres objectius prioritaris, això no significa que exclogui cap àmbit o activitat de la pastoral diocesana. Resulta evident, d'altra banda, que la realització d'un determinat aspecte de la vida cristiana incideix sempre positivament en tot el seu conjunt.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Noces d'or sacerdotals del cardenal arquebisbe

▶ El passat dia 11 de setembre, el cardenal Lluís Martínez Sistach va presidir una eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Cornellà de Llobregat, acompanyat dels seus companys de curs, que allí varen rebre l'ordenació sacerdotal el dia 17 de setembre de 1961. La comunitat parroquial es va unir a aquesta celebració d'acció de gràcies a Déu pel do del sacerdoci ministerial. I el proper dia 6 de novembre, a les cinc de la tarda, el cardenal arquebisbe de Barcelona presidirà una celebració eucarística a la Sagrada Família en la qual se celebrarà alhora el primer aniversari de la dedicació de la basílica i les noccs d'or sacerdotals del cardenal. El cardenal desitja que els diners dels eventuals obsequis que se li vulguin fer s'ingressin en el fons de Càritas Diocesana titulat «Projecte de joves a l'atur», c.c: 2100-0965-51-0200163608.

EL PROPER 6 DE NOVEMBRE

Primer aniversari de la dedicació de la Sagrada Família

També se celebrarà el 50è aniversari de l'ordenació sacerdotal del nostre cardenal arquebisbe

El diumenge dia 6 de novembre s'escourà el primer aniversari de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família, presidida pel Sant Pare Benet XVI el 7 de novembre de 2010, quan es complien els vint-i-vuit anys de la visita a Montserrat i a Barcelona del beat Joan Pau II, el 7 de novembre de 1982, en la visita apostòlica en què també va resar la pregària de l'*àngelus* des de la Sagrada Família.

La litúrgia de l'Església té el costum de remarcar la dedicació d'un temple celebrant els aniversaris de la seva dedicació. Això és el que farà l'arxidiòcesi el proper 6 de novembre. Serà una bona ocasió per donar gràcies a Déu per la visita apostòlica del nostre estimat Sant Pare, per renovar els nostres sentiments de comunió i afecte envers ell i per recordar els missatges que ens va deixar en els seus ensenyaments durant la seva visita tant a la basílica de la Sagrada Família com a l'Obra Benèfic-Social del Nen Déu, que visità durant la tarda d'aquell dia.

En aquesta mateixa celebració, la nostra arxidiòcesi celebrarà el 50è aniversari de l'ordenació sacerdotal del nostre cardenal arquebisbe, el Dr. Lluís Martínez Sistach. Per voluntat del senyor cardenal, aquesta celebració haurà de tenir sobretot el sentit d'una acció de gràcies al Senyor pel do del sacerdoci ministerial

a l'Església i també d'una pregària per les vocacions sacerdotals.

El senyor cardenal arquebisbe rebé l'ordenació sacerdotal de mans del Dr. Gregorio Modrego Casaus el dia 17 de setembre de 1961, a l'església parroquial de Santa Maria de Cornellà de Llobregat. En aquesta mateixa església, el senyor cardenal, el passat 11 de setembre al vespre, presidí una eucaristia amb els seus companys de curs i d'ordenació, en la qual participà activament tota la comunitat parroquial.

Per encàrrec del senyor cardenal arquebisbe, Càritas Diocesana de Barcelona ha obert un fons per ajudar joves en situació d'atur. El senyor cardenal demana a tots destinar a aquest fons els diners dels eventuals obsequis que se li vulguin fer amb motiu de les seves noccs d'or sacerdotals.

D'aquesta manera, la celebració del proper 6 de novembre, per voluntat del nostre Pastor diocesà, unirà el record de la visita i la dedicació de la nova basílica pel Sant Pare amb l'acció de gràcies pel do del sacerdoci i la pregària per les vocacions sacerdotals, i també inclourà un signe de solidaritat amb aquelles persones que pateixen les conseqüències de la crisi actual. El compte corrent de Càritas titulat «Projecte de joves a l'atur» té el número: 2100-0965-51-0200163608.

Beatificació de la mare Anna M. Janer

Ahir fou beatificada a la Seu d'Urgell la venerable Anna M. Janer, fundadora de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell. Ha estat la primera beatificació que s'ha viscut en terres urgellenques, on va crear aquesta congregació i va impulsar el Sant Hospital. També ha estat la primera beatificació vinculada amb el Principat d'Andorra, on va fundar escoles per a noies que avui es mantenen en actiu i fan un gran servei.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10a)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculentos, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dóna forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble:

«Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill, envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa. Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataran. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu. Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats. Quan el rei entrà a veure els convidats, s'adonà que un home dels que eren allí no duia el vestit de festa i li digué: Company, ¿com és que has entrat sense vestit de festa? Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: Lligueu-lo de peus i mans i traieu-lo fora, a la fosca. Allà i haurà els plors i el cruixir de dents. Els cridats són molts, però no tants els elegits».

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 25,6-10a)

Aquel día, el Señor de los ejércitos preparará para todos los pueblos, en este monte, un festín de manjares suculentos, un festín de vinos de solera; manjares enjundiosos, vinos generosos. Y arrancará en este monte el velo que cubre a todos los pueblos, el paño que tapa a todas las naciones. Aniquilará la muerte para siempre.

El Señor Dios enjugará las lágrimas de todos los rostros, y el oprobio de su pueblo lo alejará de todo el país. —Lo ha dicho el Señor. Aquel día se dirá: «Aquí está nuestro Dios, de quien esperábamos que nos salvara; celebremos y gocemos con su salvación. La mano del Señor se posará sobre este monte.»

La paràbola de les noces (evangeli d'avui), pintada per Goya, l'any 1794, a l'església de la Santa Cueva (Cadis)

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Senyor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,12-14.19-20)

Hermanos:

Sé vivir en pobreza y abundancia. Estoy entrenado para todo y en todo: la hartura y el hambre, la abundancia y la privación. Todo lo puedo en aquel que me conforta. En todo caso, hicisteis bien en compartir mi tribulación. En pago, mi Dios proveerá a todas vuestras necesidades con magnificencia, conforme a su espléndida riqueza en Cristo Jesús. A Dios, nuestro Padre, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14)

En aquel tiempo, de nuevo tomó Jesús la palabra y habló en parábolas a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «El reino de los cielos se parece a un rey que celebraba la boda de su hijo. Mandó criados para que avisaran a los convidados a la boda, pero no quisieron ir. Volvió a mandar criados, encargándoles que les dijeran: "Tengo preparado el banquete, he matado terneros y reses cebadas, y todo está a punto. Venid a la boda." Los convidados no hicieron caso; uno se marchó a sus tierras, otro a sus negocios; los demás echaron mano a los criados y los maltrataron hasta matarlos. El rey montó en cólera, envió sus tropas, que acabaron con aquellos asesinos y prendieron fuego a la ciudad. Luego dijo a sus criados: "La boda está preparada, pero los convidados no se la merecían. Id ahora a los cruces de los caminos, y a todos los que encontréis, convidadlos a la boda." Los criados salieron a los caminos y reunieron a todos los que encontraron, malos y buenos. La sala del banquete se llenó de comensales. Cuando el rey entró a saludar a los comensales, reparó en uno que no llevaba traje de fiesta y le dijo: "Amigo, ¿cómo has entrado aquí sin vestirte de fiesta?" El otro no abrió la boca. Entonces el rey dijo a los camareros: "Atadlo de pies y manos y arrojadlo fuera, a las tinieblas. Allí será el llanto y el rechinar de dientes." Porque muchos son los llamados y pocos los escogidos.»

COMENTARI

Veniu a la festa!

termes de festa i d'alegria, especialment quan es refereixen al Regne de Déu. Segons els evangelis, Jesús no deixa de participar en celebracions de tota mena (les noces de Canà, el banquet a casa de Leví, l'àpat a casa del fariseu...), fins al punt que és acusat de golut i bevedor! D'altra banda, en els seus ensenyaments sol usar imatges de celebracions festives: casaments, banquets...

Jesús anuncia que Déu prepara per a la humanitat el banquet del Regne, el lloc de l'alegria i de la felicitat veritables. I tothom és convidat a participar-hi.

Tanmateix, com passa en les festes de casament, hi ha qui renuncia a

anar-hi, ja sigui per comoditat, perquè creu que té altres coses més importants o urgents a fer, per enemistat amb qui l'ha convidat o per altres raons.

Seria una veritable llàstima que els qui han sentit la crida de Jesús a anar a la festa, a creure en ell i seguir-lo cap a l'alegria autèntica, no acceptessin la invitació i deixessin passar l'oportunitat de canviar el sentit de la seva vida. I encara seria més lamentable que els qui l'han acceptada no es preparassin com cal per participar-hi.

Seguir Jesús és un camí de felicitat, però demana compromís personal i fidelitat.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32 ■ **dimarts**: Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41 □ **dimecres**: 1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Ac 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28 ■ **dijous**: Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54 ■ **divendres**: Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7 □ **dissabte**: Sir 15,1-6 / Sl 118 / Mt 11,25-30 ■ **diumenge** vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Is 45,1.4-6 / Sl 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21.

Una determinada visió tradicional de la fe cristiana la presenta com una realitat fosca i trista. Entre els mateixos cristians hi ha persones que pensen i es comporten com si per ser bon creient calgués evitar sistemàticament els plaers i les satisfaccions de la vida humana i resignar-se a una existència seriosa i avorrida. Algunes tendències espirituals del passat i del present han arribat a situar la recerca del sofriment com un dels seus objectius. És evident que el sofriment forma part de la vida humana i que pot arribar a ser viscut amb esperit de fe, però mai no ha de ser buscat per ell mateix.

En contrast amb aquesta mentalitat, els textos bíblics parlen sovint en

BÍBLIA I SOCIETAT ACTUAL

Una metàfora de la postmodernitat

El mont Nebó és una metàfora de la postmodernitat. En un món com el nostre, que viu sota el signe de l'eclipsi de Déu (M. Buber), molts cristians es poden sentir decebuts com Moisès al mont Nebó, sense poder entrar a la Terra Promesa.

Quan analitzem la nostra situació actual, ens adonem de la distància que ens separa de l'Església primitiva i arribem a la conclusió que necessitem una experiència similar, una nova Pentecosta que ens permeti esquivar la frustració provocada per la impossibilitat d'assolir les expectatives derivades d'aquest moment fundacional del cristianisme.

Ara bé, el llibre dels Fets del Apòstols descriu, a més de la Pentecosta, una altra escena molt propera a la nostra realitat: es tracta de la predicació de l'apòstol Pau a l'areòpag d'Atenes. Els fruits de la seva predicació foren ben minsos. El text només esmenta la conversió d'un tal Dionisi l'A-

reopagita, d'una dona que es deia Dàmari i d'uns quants més.

Ens identifiquem amb Pau en el seu fracàs perquè la civilització actual s'assembla més a Atenes que no pas a la Jerusalem de Pere. La capital política i religiosa del judaisme era un centre de pelegrinatge. Els oients de Pere ja creien en Déu, i els deixebles els mostren la continuïtat de les seves tradicions amb el missatge innovador de Jesucrist. Tal vegada la Jerusalem de Pere s'assembla a l'Europa de la cristiandat, on el pes de la religió era rellevant i Déu encara no havia desaparegut de la cultura.

Però l'Europa del segle XXI recorda l'Atenes cofoia de la seva superioritat cultural que es reia de les supersticions religioses d'aquell xerraire jueu que no estava a l'altura dels epicuris ni dels estoics. Però van ser els grups de cristians d'origen grec els que van perdurar, com veurem en el proper i darrer article d'aquesta sèrie.

Josep Otón

(Històries i personatges. Ed. Claret, Barcelona 2009)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

Als meus amics agnòstics

Tal com l'entenc, la fe no és un tot segur, ni una espècie de garantia de vida que mai no falla, sinó una relació personal, fluctuant, oberta i sempre a l'aguait de les transformacions. És el vincle entre el meu jo petit i fràgil de l'ésser humà i el Tu infinit de Déu, un vincle amorós, però també sofredit, fet de proximitats i d'incomprensions. No és dissertar sobre Déu, sinó parlar a Déu i deixar que Ell et parli. Escriu Ludwig Wittgenstein: «Una cosa és parlar a Déu i una altra és parlar de Déu als altres.»

La fe és una relació íntima, personal i intransferible amb el Misteri profund que anima i sosté tots els éssers. La fe, si més no tal com la visc i la comprenc, està més a prop del dubte que de la seguretat. Per això, m'atreveixo a dir que la paret que separa l'agnòstic del creient és molt prima.

Creure és apostar, adherir-se al Crist, posar-se a les seves mans. Coincideixo amb Jean Guilton quan escriu: «No crec que la fe sigui fàcil. Sé que és obscura. Sé, veig que la major part dels meus contemporanis —i els més il·lustres— no en participen. I això és un dolor constant, encara que no una raó per dubtar, com a mínim per a mi.»

En el meu cas, sí que és una raó per dubtar. Quan amics intel·ligents i saberuts descarten aquesta opció espiritual i ho fan després d'una acurada anàlisi, no per despit ni per ressentiment, em sento inquiet. No em sento cridat a convèncer-los. Només em pregunto per què han arribat a una conclusió tan distinta d'aquella a la qual he arribat jo. La majoria dels meus amics agnòstics són persones de sentiments humans nobles i alguns d'ells estan sincerament compromesos a resoldre problemes socials.

Em sento cridat a obrir un diàleg intel·ligent amb els meus amics agnòstics i mostrar-los que el Déu en el qual crec no té res a veure amb una imatge falsificada, caricaturesca i esperpèntica de Déu que suscita vertaderes suspicàcies. El Déu del Crist és amic de cadascú, el fonament de la seva llibertat, no s'oposa a la raó, sinó que l'eleva; no refusa cap valor autènticament humà, sinó que l'acull i el desenvolupa creativament.

Francesc Torralba

Jesucrist 2.0. Editorial Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

9. ✠ Diumenge XXVIII de durant l'any. Mare de Déu del Remei; sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca 1541 - Roma 1609), prev., fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. Dilluns. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinà), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. Dimarts. Santa Soledat Torres Acosta (Madrid 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.; beat Joan XXIII, papa.

12. Dimecres. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafí de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. Dijous. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. Divendres. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. Dissabte. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), verge carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadesa.

EDUCAR

La educación vial

¿Cómo quiere que su hijo se eduque en las buenas maneras si usted no para de soltar exabruptos a los demás conductores en cuanto se monta en el coche para acompañarlo al colegio por las mañanas? ¿Somos conscientes del mal ejemplo que damos a los hijos con nuestro comportamiento al volante?

Se dice que cuando una persona entra en el habitáculo de su automóvil (*nuestra segunda piel*) o se monta en su motocicleta se transforma. De alguna manera, parece que absorba el poder de *su máquina* y que esta le confiera un extraño poder con el que se considera el dueño de la calzada y puede hacer lo que le venga en gana...

Inmersos en el caos circulatorio de las grandes ciudades y en las atestadas carreteras de fin de semana es donde los adultos hemos de dar muestras fehacientes de nuestra capacidad de autocontrol y nivel educativo.

Si queremos tener nuevas generaciones de conductores dignas de estar motorizadas, deberemos invertir tiempo en educación vial. En este sentido, resulta encomiable el empeño en convertirnos en mejores conductores que desde hace años se han impuesto instituciones como el RACC (Real Automóvil Club de Catalunya) o el RACE (Real Automóvil Club de España), con sus incasantes publicaciones, cursillos, talleres, etc. Asimismo es meritoria la actual labor educativa de la mayoría de autoescuelas.

Todos sabemos que los niños se educan por lo que ven, por las obras que nos ven realizar a los adultos en el día a día, más que por los sermones educativos que les larguemos. Y, por lo tanto, se desconciertan con los malos ejemplos que damos, quizá sin darnos cuenta, delante de ellos.

Dr. Paulino Castells

(*Tenemos que educar*, Ed. Península. *Hem d'educar*, Ed. Columna)

ENTREVISTA

► **LLORENÇ PUIG**

30 anys de CiJ

Cristianisme i Justícia (CiJ) està d'aniversari. Compleix 30 anys de dedicació a la reflexió sobre les qüestions de fe i de justícia social. A través de la formació i la difusió dels *Quaderns* pretén fer la seva aportació a la transformació de la nostra societat cap a un món més just. El proper dia 14, a les 19 h, se celebrarà a l'església dels jesuïtes de Casp un acte en què es repassarà la història de CiJ, els seus fonaments i, com avança el director del centre, el P. Llorenç Puig, sj., es preguntaran: «Cap on ens sentim cridats a caminar? Com pensem que hem de donar resposta a la situació actual del món des de la nostra vivència creient, que ens compromet i ens fa viure l'esperança?»

Després de 30 anys, aquella tasca prioritària de la seva fundació —«el servei de la fe i la promoció de la justícia»— es pot donar com a assolida?

S'ha avançat molt en la presa de consciència que no només és important l'atenció als més pobres i als necessitats, sinó que cal millorar les regles del joc d'un món més i més globalitzat, on es generen cada cop més desigualtats i on moltes persones queden al marge dels progressos socials. S'ha avançat, sí, però el moment que vivim, tan dur, ens indica que encara hi ha molt camí a fer.

Per què la fe no es pot separar del treball per la justícia?

Una de les grans aportacions que l'Església ha fet al llarg de la seva història és la de vincular el compromís envers els més necessitats i els més pobres al nucli de la seva experiència creient. I ara, més que mai, tenim la responsabilitat de recordar al món que la mirada de Jesús s'adreça de manera molt especial als més petits, als que pateixen, als que són exclosos.

Aquesta sensibilització proposada des de CiJ per construir un altre món que és possible, és realment possible?

Evidentment, voler canviar el món s'escapa de les nostres mans. Però veiem que el món, tal com està, no és just, no és com Déu el somia. Per això diem que cal un altre món, una altra manera d'organitzar-nos. Doncs bé, davant del desànim, l'aportació dels cristians ha de ser, sobretot, una paraula d'esperança: si ens deixem transformar el cor tot posant els darrers com a primers, i cadascú actua i posa en joc el seu compromís... un altre món serà possible!

Òscar Bardaji i Martin

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Parròquia de la Mare de Déu de Núria (c/ Bon Pastor 7-9). Diumenge 9 d'octubre (18 h), el cardenal Martínez Sistach presidirà la missa en la qual es dedicarà solemnement l'església parroquial. Dimarts 11 (19 h), conferència de Josep M. Esquirol: «Repensar la política». Dimecres 12 (18 h), concert amb Nou Cor Infantil d'Hamburg.

30 aniversari de «Cristianisme i Justícia». Div. 14 d'octubre (19 h), eucaristia a l'església de Casp i concert de Luis Guittarra.

Parròquia Mare de Déu del Pilar (c/ Casanova 175). Dimarts 11 d'octubre (20 h), missa amb cants gospel i pregó, per l'Aggrupament Tagore. Dimecres 12 (10 h), missa cantada per la Coral Estel; 11.30 h missa baturra concelebrada i presidida pel bisbe emèrit d'Avayiri (Perú) Joan Godayol. Aquest dia la cripta del Pilar estarà oberta de 8.30 a 14.30 h i de 17 a 21.30 h.

Festa del Pilar. Dimecres 12 d'octubre, eucaristia (12 h) en honor de la Mare de Déu del Pilar, organitzada per les associacions de les *Damas y Caballeros del Pilar*. Al final, cant de l'himne i veneració del Pilar. Lloc: Basílica de la Puríssima Concepció (Aragó, 299 - www.concepcioibcn.com).

Fiesta del Pilar en Santa María del Mar. Dia 12 (10 h), missa concelebrada per sacerdots aragoneses residents en Catalunya i sacerdots devots de la Virgen. Ofrenda floral. Con los coros de las casas de Aragón en Barcelona acompañados de sus rondallas.

ISCREB (Institut Superior de Ciències Religioses). Acte acadèmic inaugural del curs 2011-2012 a la sala d'actes del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231), dijous 13 d'octubre (19 h). Pronunciarà la lliçó inaugural el Dr. Jordi Gayà sobre el tema: «Ramon Llull, inspiració per al diàleg interreligiós».

Inauguració del curs 2011-2012 de la Fundació Joan Maragall. «Art, literatura i pensament *versus* contemporaneïtat: Antoni Gaudí, Joan Maragall...», a càrrec de Ricard Torrents, primer rector de la Universitat de Vic. Dilluns 10 d'octubre (19 h), a la sala d'actes del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

LA SAGRADA FAMÍLIA SEGONS GAUDÍ

Una arquitectura realment ecumènica

En la Sagrada Família, els elements lineals (torres-pinnacle i columnes) són propis del gòtic, que sorgeix a Occident, mentre que els elements esfèrics (cúpules o cimboris) són característics de l'art bizantí, herència d'Orient. La síntesi de Gaudí passa per la combinació de torres i cimboris, fins al punt que de sis cimboris surten sis torres (cinc al creuer i una al presbiteri).

És una arquitectura realment ecumènica! Els dos pulmons d'Europa, Occident i Orient, es troben representats i articulats a la Sagrada Família. La basílica de Gaudí és, arquitectònicament parlant, la catedral d'Europa. La raó és el punt de partença: Gaudí adopta «la forma basilical que segueix la tradició mediterrània i és la més perfecta» (testimoni recollit per Puig Boada). L'arquitecte, però, es proposa de portar-la a la màxima perfecció i, per això, les modificacions que hi introdueix s'orienten a l'assoliment de la síntesi. En Gaudí, síntesi i perfecció són dos temes coincidents.

Aquesta síntesi abasta l'entera natura, obra de Déu i do per a l'ésser humà, l'administrador de l'obra creada. El punt crucial de tota edificació, que és la sustentació, queda resolt per l'arbre, per la columna-arbre, per l'arbre-bosc, per la volta-branques, per la volta-fulles, pels òculls-llum, pels pinacles-fruits. D'aquesta manera, la basílica esdevé la nova Jerusalem, una rèplica augmentada de l'arbre de la vida, plantat al cim (!) de la façana del Naixement, que dona fruit dotze vegades l'any.

Aquest arbre-bosc es converteix en una plantada d'arbres fruiters, amb dotze menes de fruita, un autèntic jardí on sempre és temps de collita.

Armand Puig i Tàrrach

La Sagrada Família segons Gaudí, Edicions Pòrtic (Grup 62)

Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran. Dilluns 10 d'octubre (17 h), conferència del professor Oriol Amat, economista de l'UPF, sobre «Les finances familiars en el moment actual» (Via Augusta, 205).

«El buit i el no-res». 6 conferències pels professors Lluís Duch, Adolf Tobeña, Eduard Cairó, Lluís Foix, Raquel Bouso i David Jou. Dimecres de 5 octubre a 16 novembre (19-21 h), a l'auditori de l'IDEC-Universitat Pompeu Fabra (c/ Balmes 132-134). Assistència gratuïta, amb inscripció prèvia al t. 935 421 850 o a la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 2n, t. 934 880 888).

Adoració nocturna a la Sagrada Família. Cada 2n dijous de mes té lloc a la Basílica un torn d'adoració eucarística nocturna, amb vocació d'esdevenir més endavant adoració perpètua. Proper dia, el 13 d'octubre, a la cripta, després de la missa de les 8.15 del vespre i fins a mitjanit. Durant aquest temps hi haurà confessors.

CURSETS I JORNADES

Centre d'Estudis Pastoral (c/ Rivadeneira 6, 3r, t. 933 174 858). Curs: «Nou valors ètics contemplats des de la psicologia i des de la fe cristiana», per Ra-

mon Rosal. Dimarts, 18 d'octubre al 13 desembre (18.45-20.45 h).

Casal Lloïola. «Cristianisme i Vida professional», dimarts 11, 18 i 25 d'octubre (21-22.30 h). «La transmissió de la fe als infants», dimarts 11, 18, 25 d'octubre i 8 novembre (10.30-12 h), per Francesc Roma, SJ. Inscripcions: Casal Lloïola (c/ Balmes, 138), t. 934 156 434 i 934 156 970.

«Cristianisme i Justícia» Inici de cursos i seminaris: «Vents de canvi», per José I. González Faus; «Anàlisi de la realitat social», per Òscar Mateos; «Claus per a una pastoral personalitzada», per Pere Borràs; «El socialisme místic de Lleó Tolstói», per Antoni Blanch; «Les primeres esglésies cristianes segons el NT», per Xavier Alegre; «Teologia feminista: resseguint les tradicions de la saviesa i la construcció de les comunitats d'iguals», per Neus Forcano i Judith Seubas. Info i inscrip. Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13), t. 933 172 338, info@fes-pinal.com, www.fes-pinal.com.

Jornades «El fet religiós en l'espai públic: el paper de les administracions». Dijous 13 d'octubre, A. Domingo Moratalla i J. López Camps, moderat per J. Giró. Dijous 20 d'octubre, M. Coll i I. Garcia Clavel, moderat per J. Hernández. Dijous

27 d'octubre, X. Puigdollers, moderat per J.M. Carbonell. Lloc: Auditori de la Fundació Joan Maragall (València 244, 1r, Bcn). Info i inscrip. F. J. Maragall (València 244, 2n pis), de dl. a dj., de 10 a 14 h de 16 a 20 h; dv. de 10 a 14 h. Tel. 934 880 888; www.fundaciojoanmaragall.org.

EXERCICIS I RECESSOS

Recés «Servir, contemplar i resistir». Amb Pere Borràs, sj, al Casal Lloïola (c/ Balmes 138), dissabte 15 d'octubre (10.30-19.30 h), amb eucaristia comunitària. Inscripcions: t. 934 156 434 i 934 156 970.

Exercicis espirituals. Organitzats pels missioners de la Unió Lumen Dei i inspirats en el mètode de sant Ignasi, en internat i silenci (c/ Xuclà, 19). Dies 22 i 23 d'octubre, t. 933 013 194.

BREUS

Entrada del nou rector de la basílica de Santa Maria de Mataró. El dissabte 10 de setembre, a les vuit del vespre, tingué lloc l'acte de l'entrada del nou rector de la basílica de Santa Maria de Mataró, Mn. Segimon Garcia Ramiro, que és també el vicari episcopal de la zona pastoral del Maresme. Mn. Garcia unirà aquest càrrec amb el de rector de la parròquia de Sant Josep, ja que les dues parròquies formen una unitat pastoral. Presidí l'eucaristia el nostre cardenal arquebisbe.

IN MEMORIAM

Mn. Joan Fusté Almansa. A l'edat de 80 anys, el dia 9 de setembre de 2011, morí a Barcelona aquest prevere del nostre Arquebisbat. Darrerament era capellà de la Residència d'ancians de les Germanetes dels Pobres, a la ciutat de Barcelona. Ordenat prevere l'any 1955, aquest mossèn ha servit com a rector especialment les parròquies de Sta. M. del Bruc, Esparreguera, Caldes de Montbui i Llinars del Vallès. Ens diverses ocasions fou escollit arxiprest i membre del Consell Presbiteral.

PALABRA Y VIDA

Un plan para los cuatro próximos años

El pasado 25 de septiembre, en una eucaristía celebrada en la basílica de la Sagrada Familia, se hizo una evaluación de la aplicación del Plan Pastoral del arzobispado de Barcelona de los últimos años y una presentación del nuevo Plan Pastoral para los próximos cuatro años. Este nuevo Plan Pastoral, como el anterior, tiene una finalidad eminentemente evangelizadora con tres objetivos prioritarios. Con la eucaristía de la Sagrada Familia pusimos en manos del Señor el trabajo que nos proponemos hacer preferentemente durante estos próximos cursos para hacer «todo lo que Jesús nos diga».

Sabemos cómo la intercesión de María obtuvo de su Hijo el primero de sus milagros. Confiando en la intercesión de la Virgen María hemos puesto estas palabras suyas: «Haced todo lo que Jesús os diga» como título del nuevo Plan y de la carta pastoral que presenta su conjunto.

El Plan Pastoral pretende que nuestra Iglesia de Barcelona sea cada vez más evangelizadora. Esta es la misión de la Iglesia una y única de Cristo, extendida de Oriente a Occidente. El trabajo de evangelización de todas las realidades diocesanas nos une al trabajo que está realizando la comunión de las Iglesias dioce-

sanas, presididas por el obispo de Roma y sucesor de Pedro.

Nuestro trabajo aplicando el Plan Pastoral y en especial su primer objetivo —que nos pide «anunciar a Jesucristo a quienes no le conocen»— estará en sintonía con la preparación del Sínodo de los obispos, que se reunirá en Roma en octubre del año próximo para estudiar el tema. «La nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana.»

Barcelona, por otra parte, será la sede durante los próximos meses de dos iniciativas muy relacionadas con la propuesta del Evangelio a los hombres y mujeres de hoy: la realización de la llamada *Misión Metrópolis*, que se realizará de forma simultánea en doce grandes ciudades de Europa durante la Cuaresma del próximo año, y la presentación en nuestro país del proyecto conocido como el *Atrio de los Gentiles*, propuesto por el Papa para promover el diálogo entre la fe y la cultura, y entre los creyentes y no creyentes. Ambas iniciativas se inscriben en el esfuerzo evangelizador de la Iglesia.

En el contexto también de la evangelización, en las consultas hechas a la diócesis para redactar el nuevo Plan, se ha coincidido en la importancia de adoptar como un objetivo el trabajo de las comunidades

parroquiales en la iniciación cristiana. Por ello «la pastoral de la iniciación cristiana» es el segundo objetivo. Todo empieza en la vida cristiana con los sacramentos del bautismo, la confirmación y la eucaristía. Se trata de mejorar la acogida de las personas, la preparación y la celebración de estos sacramentos.

Un objetivo del anterior Plan Pastoral era el de crecer en la solidaridad ante la crisis económica. Este objetivo se ha logrado, pero aunque se han aumentado las ayudas a los que más sufren las consecuencias de la crisis económica, esta desgraciadamente todavía persiste. Por ello, todas las personas e instituciones consultadas han coincidido en que este objetivo ha de continuar en el nuevo plan Pastoral. Y así, el tercer objetivo ha quedado formulado como «la solidaridad, expresión de nuestro amor y de nuestra fe».

Si bien el nuevo Plan Pastoral señala estos tres objetivos prioritarios, eso no significa que excluya ningún ámbito o actividad de la pastoral diocesana. Resulta evidente, por otra parte, que la realización de un determinado aspecto de la vida cristiana incide siempre positivamente en todo su conjunto.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona